

Nota autorului

Povestirile satirice din această carte sunt scrise în perioada 1981-1983. Până în decembrie 1989 m-am tot întrebat de ce nu le pot publica, deși volumul a ajuns pe masa multor edituri.

Mă amuz: cum puteam crede c-ar fi apărut așa ceva?

Dar acum? Acum mă întreb: unde sunt cititorii pe care i-aș fi avut atunci?

M.B.

MARIANA BRĂESCU

*Imperfectiuni
,
provizorii*

- povestiri satirice -

Coperta I- reproducere parțială a tabloului
„Pygmalion și Galateea“
de Jean-Léon Gérôme

MARIANA BRĂESCU

*Imperfectiuni
,
provizorii*

- povestiri satirice -

Editura Carpathia
2011

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BRĂESCU, MARIANA

Imperfecțiuni provizorii /

Mariana Brăescu

București: Carpathia Press, 2011

ISBN 978-973-7609-53-3

821.135.1-32

© CARPATHIA, 2011

IMPERFECTIONI

Ultimul Sever

La 50 de ani fix, prof. univ. dr. doc. Sever Anestin citi pentru prima oară în viața sa un roman polițist. Cum ajunge o somitate, un profesor universitar și încă *prof. dr. doc.*, la asemenea lecturi? Aceasta e întrebarea și iată răspunsul.

De mai mulți ani, atunci când trebuia să-și închege într-o lucrare rezultatele îndelungatelor sale experiențe de laborator, prof. dr. doc. Sever

Anestin se retrăgea pentru 20 de zile la Sinaia. La Sinaia, familia Mihalcea îi pune la dispoziție un spațiu de creație ideal: aripa din stânga a vilei, dormitor, baie și un birou pentru lucru. Familia Mihalcea închiria camere numai la somități. Cu toate acestea, Sever Anestin fusese admis cu mult înainte, când nici nu era *univ.* nici *prof.* nici măcar *doc.* era *dr.*, și atât, dar așa de mare era speranța pe care hematologia națională și internațională și-o pune în această promisiune pe numele ei Sever Anestin, încât fusese literalmente exclus ca speranța să nu ajungă și la Sinaia. Doamna Mihalcea îi trimisese imediat o scrisoare de invitație printr-o cunoștință, evident, somitate. Cele 12 cărți semnate de Sever Anestin fuseseră scrise aici, sub acoperișul și oblăduirea doamnei Mihalcea. Anii treceau, titlurile se adunau, dr. Sever Anestin deveni *lector*, apoi *conf.*, *doc.* și, în fine, *prof. prof. plin.* Fusese numit membru corespon-

dent al Academiei italiene, vicepreședinte în trei comitete internaționale de știință, prezidase un congres de hematologie aplicată, undeva în Statele Unite ținuse prelegeri în centre mari de hematologie din cinci continente. La București, o armată de cercetători cercetau sub bagheta lui tot ce mai rămăsese de cercetat în domeniul atât de actual al hematologiei. Cum spuneam, când o cercetare ajungea în faza finală profesorul se retrăgea la Sinaia și-și scria concluziile. Când se reîntorcea la București, secretarul-șef al Institutului prelua manuscrisul, îl dactilografia. Editura Medicală se grăbea să îl publice. Cărțile calde, cu cerneala neuscată, erau literalmente smulse de studenți în librării și ajunși acasă ei se grăbeau să se așeze cu burta pe carte. E de prisos să adaug că best-seller-ul Editurii Medicale se traducea cu repeziciune în nemțește, englezește, rusește, franțuzește, chinezește, în suedeză, turcă, vietnameză, indiană,

italiană. Profesorul avea destulă bătaie de cap să se tot prezinte la sediul Băncii Naționale și să semneze pentru primirea valutei în felurite monede, de la yeni la lire sterline.

Acesta este prof. univ. dr. doc. Sever Anestin. Născut, crescut și făcut doctor, în cele mai spartane condiții de viață și studiu, e de la sine înțeles că în familia Anestin nu se cumpărase, nu se împrumutase și nu se citise vreodată un *policier*. Sever era al III-lea Sever. Moștenise, odată cu numele pe linie paternă, înclinația pentru studiu și obligația de a deveni doctor. Familia ajunsese prin el la cea de-a treia generație de doctori. În familia Anestin, fiecare doctor Anestin avea datoria să urce cu încă o treaptă faima familiei. Sever I (bunicul) fusese doar *doc.*; Sever II (tatăl) – *dr. doc.*; Sever III hotărî încă din tinerețe să epuizeze toate treptele și titlurile, așa că nu-și mai bătu capul să se asigure de urmași. Și, într-adevăr, izbuti să parcurgă singur

ce mai era de parcurs în materie de titluri. Pentru că titlul mai mare decât *prof.* nu există, nu mai era nevoie în familia Anestin de un alt Sever. Prof. doc. Sever Anestin era, evident, *ultimul Sever*.

Ultimul Sever nu întâlnise nicio dată o carte polițistă. N-ar fi întâlnit nici la 59 de ani dacă n-ar fi fost Mia. Cine e Mia? Voleibalistă, *Farul Constanța*, 1,79 m, 17 ani, nepoată a doamnei Mihalcea. *Farul Constanța* își trimisese voleibaliste în cantonament la Sinaia. Sportivii și sportivele, se știe, duc, în general, și, în cantonament, în special – viață sportivă. Viața sportivă exclude efortul intelectual. Singurele cărți admise de antrenori sunt cărțile de joc. Mia trebui să ascundă cartea polițistă mai rău decât contrabandiștii heroina. Profită, deci, de învoirea la mătușa ei și-și luă în poșetă cartea. Mia fu foarte bucuroasă să mai șteargă o dată praful în camerele ce urmau să fie locuite de